

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

ENDELIG
A5-0169/2002

15. maj 2002

BETÆNKNING

om en midtvejsstatus over reformen af de fælles markedsordninger inden for
rammerne af Agenda 2000
(2001/2127(INI))

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

Ordfører: Francesco Fiori

INDHOLD

	Side
PROTOKOLSIDE	4
FORSLAG TIL BESLUTNING	5

PROTOKOLSIDE

På mødet den 6. september 2001 meddelte Parlamentets formand, at Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter havde fået tilladelse til at udarbejde en initiativbetænkning, jf. forretningsordenens artikel 163, om en midtvejsstatus over reformen af de fælles markedsordninger inden for rammerne af Agenda 2000.

På mødet den 21. juni 2001 havde Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter valgt Francesco Fiori til ordfører.

På møder den 25. februar, 20. marts, 17. april og 13. maj 2002 behandlede udvalget udkastet til betænkning.

På sidstnævnte møde vedtog det forslaget til beslutning (for: 15; imod: 3; hverken/eller: 16).

Til stede under afstemningen var: Joseph Daul (formand), Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Albert Jan Maat og María Rodríguez Ramos (næstformænd), Francesco Fiori (ordfører), Gordon J. Adam, Ioannis Averoff (for Christos Folias), Carlos Bautista Ojeda, Niels Busk, Alejandro Cercas (for António Campos), Arlindo Cunha, Michl Ebner, Christel Fiebiger, Ilda Figueiredo (for Dimitrios Koulourianos), Jean-Claude Fruteau, Georges Garot, Lutz Goepel, Willi Görlach, María Izquierdo Rojo, Elisabeth Jeggle, Salvador Jové Peres, Hedwig Keppelhoff-Wiechert, Heinz Kindermann, Vincenzo Lavarra, Véronique Mathieu, Xaver Mayer, Karl Erik Olsson, Neil Parish, Mikko Pesälä, Encarnación Redondo Jiménez, Giacomo Santini (for Robert William Sturdy), Agnes Schierhuber, Dominique F.C. Souchet og Herman Vermeer (for Giovanni Procacci, jf. forretningsordenens artikel 153, stk. 2).

Begrundelsen vil blive givet mundtligt på plenarmødet.

Betænkningen indgivet den 15. maj 2002.

Fristen for ændringsforslag til denne betænkning vil fremgå af forslaget til dagsorden for den mødeperiode, hvor den skal behandles.

FORSLAG TIL BESLUTNING

Europa-Parlamentets beslutning om en midtvejsstatus over reformen af de fælles markedsordninger inden for rammerne af Agenda 2000 (2001/2127(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, der er blevet hørt, jf. EF-traktatens artikel 262 og forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til forretningsordenens artikel 163,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A5-0169/2002),
- A. der henviser til, at det er helt afgørende for EU at holde fast ved det ældste og mest vellykkede af sine oprindelige politiske indsatsområder: den fælles landbrugspolitik,
- B. der henviser til, at den midtvejsrevision for den fælles landbrugspolitik, der blev aftalt på Det Europæiske Råd i Berlin, ikke indebærer en generel reform af denne politik, men drejer sig om tre begrænsede aspekter af Agenda 2000,
- C. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik bør leve op til sine målsætninger og anvendes ensartet i hele Den Europæiske Union, således at de principper og målsætninger, som traktaterne har fastlagt for den, efterleves,
- D. der henviser til, at de oprindelige målsætninger i traktaterne, og således som de bl.a. er fastlagt i artikel 33 i EF-traktaten, som betoner ønsket om at "sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer", stadig står ved magt,
- E. der henviser til, at det er nødvendigt med en nyorientering af eksportafsnittet under den fælles landbrugspolitik, således at EU's landbrugsproduktion udvikles ved hjælp af en sammenhængende landbrugs- og fødevarerpolitik, der kan sikre den interne forsyning og bekæmpe dumpingpriser for landbrugsvarer på verdensplan, samtidig med at princippet om fødevareresuverænitet respekteres, og fødevareresikkerheden kompromisløst forsvares,
- F. der henviser til de alvorlige samfundsøkonomiske konsekvenser, som øget liberalisering af handelen med landbrugsvarer inden for rammerne af WTO vil kunne få,
- G. der henviser til, at det af strategiske, økonomiske, sociale og kulturelle årsager er vigtigt, at EU, sådan som det er tilfældet i de andre store landbrugsproduktionsområder i verden, får en politik for landbrug og landdistrikterne, at det bør kunne forventes, at denne politik støttes af samfundet bredt til gengæld for, hvad samfundet kræver af den og opnår gennem den, at denne politik bør være på bølgelængde med den interne og eksterne samfundskontekst, og at den bør være i stand til at opstille klare perspektiver for sin fremtidige udvikling og til at give tilstrækkelig tid til tilpasning til de forandringer, som den indebærer,
- H. der henviser til, at fødevarerunderskuddet i Europa i 1960'erne er en væsentlig årsag til

den produktionsorienterede udformning af den fælles landbrugspolitik, og til, at i og med at den fælles landbrugspolitik hurtigt gjorde det muligt at opnå selvforsyning i mange produktionssektorer, har den siden hen gjort det muligt at eksportere til verdensmarkederne, som er blevet stadig mere åbne over for konkurrence,

- I. der henviser til, at de reformer, der er gennemført siden 1992, ikke radikalt har ændret ved retningslinjerne for den fælles landbrugspolitik, og at landbrugspolitikken fortsat har uheldige virkninger for gennemførelsen af en virkeligt bæredygtig europæisk landbrugsmodel, der er tilpasset hele EU's område, bygger på multifunktionalitet og er i stand til at leve op til samfundets nye krav til landbrugspolitikken,
- J. der henviser til, at der bør etableres et nyt og ajourført grundlag for den fælles landbrugspolitik, som kan sikre dens beståen, og til, at den fælles landbrugspolitik bør være multifunktionel, dvs. den bør være i stand til på en gang at varetage en økonomisk, social, miljømæssig og regional opgave,
- K. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik således fortsat skal kunne sikre en fornuftig udvikling i produktionen af og markedsforsyningen med kvalitetsbetonede, sunde og varierede fødevarer på grundlag af konkurrencebetonede markedsbetingelser,
- L. der ligeledes henviser til, at den fælles landbrugspolitik også bør fremme udviklingen af miljøvenlige agronomiske metoder, medvirke til skabelse af beskæftigelse i landdistrikterne og honorere den produktion af kollektive goder, som landbrugerne yder, men som ikke betales af markedet (miljøgoder, dyrevelfærd mv.),
- M. der henviser til, at denne nye politik bør sikre en harmonisk fordeling af landbrugsaktiviteterne i hele EU's område og en retfærdig fordeling af den offentlige støtte såvel mellem landbrugerne som mellem regionerne,
- N. der henviser til, at et opsving for landbruget i hele EU forudsætter, at politikken for landdistrikterne styrkes både gennem en større tildeling til den fælles landbrugspolitik og anden søjle og gennem en omfordeling af de midler, der frigøres gennem en obligatorisk modulering eller en aftrapning af støtten under første søjle,
- O. der henviser til, at markeds- og landdistriktspolitikken hænger uløseligt sammen, eftersom de begge bidrager til udviklingen af et multifunktionelt landbrug, som omfatter et meget stort antal bedrifter fordelt over hele EU's område, og som arbejder på at løse samtlige de opgaver, det er blevet pålagt,
- P. der henviser til, at sondringen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter snarest muligt bør ophøre, og at Europa-Parlamentet bør tildeles fuld medbestemmelse på landbrugs- og budgetområdet,
- Q. der henviser til, at opnåelsen af disse målsætninger for det første forudsætter, at priserne fastholdes på et niveau, der er økonomisk rentabelt for producenterne, hvilket er formålet med de fælles markedsordninger,
- R. der henviser til, at den harmoniseringstankegang, der er fremherskende i EU, samt åbningen af de europæiske landbrugsmarkeder, der er dikteret af WTO, er kilde til destabilisering for følsomme produkter som bananer, sukker og rom,

- S. der henviser til, at der som et resultat af denne proces, som bl.a. kommer til udtryk i ophævelsen af internationale handelsrestriktioner og reduktion af toldbarrierer, foregår en gradvis afvikling af visse af de fælles markedsordninger,
- T. der henviser til, at det europæiske landbrug, der bygger på multifunktionalitet, vil få svært ved at klare sig i liberaliseringsprocessen, hvilket ikke er ufarligt for udviklingen og uddybningen af vores model,
- U. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik både skal imødekomme de europæiske landbrugeres berettigede forventninger og rimelige krav fra unionsborgerne, som fordrer et levedygtigt landbrug, der kan sikre et passende niveau af selvforsyning med kvalitetsbetonede landbrugsvarer, og som blandt de mange funktioner, som det pålægges at udføre (bl.a. af miljømæssig karakter), fortsat bør garantere et økonomisk forsvarligt landbrugsfødevarer-system,
- V. der henviser til, at de erfaringer, der hidtil er gjort takket være Agenda 2000, har vist, at en fælles landbrugspolitik for Europa kun vil være mulig på mellemlang og lang sigt, hvis den i højere grad rettes mod at:
- a) opfylde globale samfundsmæssige målsætninger,
 - b) forene kravet om, at produktionen skal kunne sikre landbrugerne en tilfredsstillende indkomst, med bevarelsen af landdistrikternes miljømæssige rolle,
 - c) udvikle sig til en fælles politik for landbruget og for strukturudvikling i landdistrikterne,
- hvilket alt sammen forudsætter, at en stor del af bevillingerne til støtte af markederne kanaliseres over i udvikling af landdistrikterne og miljøet,
- W. der henviser til, at et prioriteret mål for de foreslåede reformer – både i forbindelse med midtvejsrevisionen i 2003 og i forbindelse med den forestående reform i 2006 – må være at bremse nedlæggelsen af arbejdspladser i landbruget og at sikre landmændenes indtægter,
- X. der henviser til, at de gentagne kriser har fået forbrugerne til at tvivle på kvaliteten af de udbudte produkter, og at det bliver nødvendigt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik at definere en tredje søjle, som kan supplere den første søjle, styring af markederne, og den anden søjle, udvikling af landdistrikterne, og samle alle de politiske tiltag vedrørende fødevarer-kvalitet og -sikkerhed,
- Y. der henviser til, at forslag til yderligere ændringer af den fælles landbrugspolitik efter 2006 bør fremsættes under hensyntagen til resultaterne af WTO-forhandlingerne,
- Z. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik ikke kun bør tage budgetmæssige hensyn, men også må tage sigte på at opfylde offentlighedens forventninger om fødevarer-sikkerhed, miljøbeskyttelse, fysisk planlægning og ikke mindst opretholdelse af en social struktur på landet; der henviser til, at markedspolitikken er et afgørende instrument til opfyldelse af disse målsætninger, og at familielandbruget bør stå i centrum for denne indsats,
- AA. der henviser til, at respekten for stabilitetspagten ikke kan baseres på yderligere

besparelser i landbruget, og at den praksis, der er blevet fulgt hvert år under gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, ikke kan udgøre grundlaget for permanente reformer,

- AB. der henviser til, at alle disponible budgetmarginer bør udnyttes til støtte for landbrugs- og landdistriktssektoren inden for de grænser, der er fastsat i retningslinjerne for underudnyttede landbrugsudgifter,
- AC. der henviser til, at bevillingerne under første søjle udgør næsten 90% af EU's landbrugsbudget,
- AD. der henviser til, at en nedskæring i landbrugsudgifterne ikke kan accepteres, eftersom de finansielle overslag, der er solidt konsolideret frem til 2006, ikke kan anfægtes,
- AE. der henviser til, at en virkelig status over Agenda 2000 ikke er mulig uden et præcist kendskab til landbrugets indtjening inden for de enkelte produkter og lande, som gør det muligt klart at udskille den del, der hentes på markederne, og den del, der modtages i offentlig støtte,
- AF. der henviser til, at midtvejsrevisionen af Agenda 2000 bør benyttes til at gennemføre en ændring i den nuværende målretning af tilskuddene under den fælles landbrugspolitik, og at justeringen af de samlede direkte støttebeløb, som landmændene modtager, bør gennemføres generelt og ensartet over hele EU,
- AG. der henviser til, at den ændring i de direkte støttebeløb, som indgik i den seneste reform af den fælles landbrugspolitik, ikke var omfattende nok til at skabe balance i tilskuddene og til at sikre de små og mellemstore landmænd og familiebrugene mere i støtte,
- AH. der henviser til, at en gradvis nedskæring af den direkte støtte vil gøre det muligt at styrke landdistriktsøjlen,
- AI. der henviser til, at bevarelse af familiebrugene kræver en justering af sanktionerne i forbindelse med anvendelse af budgetstabilisatorerne i de forskellige fælles markedsordninger,
- AJ. der henviser til nødvendigheden af at videreudvikle ordningen med direkte støtte for at forenkle præmiesystemet og til, at der i den forbindelse som hidtil fortsat må kompenseres for de særlige vanskeligheder i mindre gunstigt stillede områder og bjergområder,
- AK. der henviser til, at den direkte støtte ved udløbet af Agenda 2000 bør være yderligere adskilt fra produktionen og i højere grad bør være en økonomisk kompensation for den indsats, der er gjort for at højne de miljø- og sundhedsmæssige standarder i europæisk landbrug og beskytte landskabet
- AL. der henviser til, at udbetalingen af den direkte støtte bør gøres afhængig af, at EU's fælles regler for god landbrugspraksis og for arealtilpasset dyrehold er opfyldt,
- AM. der henviser til, at de direkte betalinger vil få stigende betydning, da de eksterne

omkostninger, der følger af landbrugets multifunktionalitet, ikke indgår i prisfastsættelsen, hvorfor de må betales af samfundet,

- AN. der henviser til, at hvis det var muligt at tildele støtte uafhængigt af produktionen, ville det også kunne forenkle forvaltningssystemerne og i særdeleshed gøre det muligt at anvende støtteformer, der er omfattet af den "grønne boks" i bestemmelserne om internationale handel (og dermed fritaget for nedskæring), således at landmændenes indkomst fremover vil bestå af markedsindtjeningen, kompensationer, der er knyttet til EU's fælles standarder og accepteret af WTO (kompatible med den "grønne boks"), og kompensation for strukturforanstaltninger og særlige miljøforanstaltninger,
- AO. der henviser til, at gennemførelsen af denne nye landbrugspolitik indebærer, at der sker en tilpasning eller nyudvikling af lov- og finansredskaberne, der for det første kan resultere i en egentlig indkomspolitik, der kan sikre den fortsatte eksistens af landbrugsbedrifter overalt i EU, og for det andet i en fødevarer sikkerhedspolitik;
- AP. der henviser til, at en vis styring og regulering af markederne derfor fortsat vil være nødvendig for at mindske risikoen for de meget store udsving i landbrugspriserne, som vil kunne opstå som følge af store ændringer i forholdet mellem udbud og efterspørgsel,
- AQ. der henviser til, at støtteordningernes overensstemmelse med WTO-reglerne vil kunne drøftes i forbindelse med en omdefinering af de "bokse", der henviser til de forskellige støtteformer, i hvilken forbindelse der navnlig bør tages højde for USA's seneste beslutninger vedrørende indtægtsstøtte til landbrugerne,
- AR. der henviser til, at den indsats som producenterne er gået i gang med for at leve op til de krav, der stilles fra samfundet, vil føre til en stigning i produktionsomkostningerne, som i første række bør betales via markedspriserne,
- AS. der henviser til, at en eventuel sammenkædning af alle direkte betalinger med målsætninger på det miljømæssige, sociale og regionale område vil være en meget stor ændring inden for alle produktionssektorer,
- AT. der henviser til, at de første to års erfaringer med nationale bevillingsrammer har vist flere positive aspekter, selv om erfaringerne er gjort i en sektor, hvor markedssituationen er fuldstændig unormal,
- AU. der henviser til, at dette instrument kun giver mening i sektorer, hvor der er store forskelle i produktionsmetoderne fra den ene medlemsstat til den anden, idet det gør det muligt at opnå en tilfredsstillende grad af fleksibilitet i gennemførelsen af de fælles markedsordninger, og til, at der dog samtidig bør rettes opmærksomhed imod at undgå enhver form for konkurrencefordrejning mellem medlemsstaterne og enhver risiko for renationalisering, som vil kunne ødelægge kohærensens i de enkelte fælles markedsordninger,
- AV. der henviser til, at forordning (EF) nr. 952/97 indeholdt bestemmelser om oprettelse og drift af producentsammenslutninger, at den blev ophævet i forbindelse med Agenda 2000 og afløst af specifikke bestemmelser for de enkelte fælles markedsordninger, at Kommissionen siden da har nægtet at anvende den i bomuldssektoren, og at den inden for andre sektorer såsom frugt og grøntsager fungerer i utilstrækkelig grad,

- AW. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik omgående må gøre tildelingen af offentlige midler fra EU-budgettet til landbruget mere gennemskuelig, således at det kan påvises, hvor, i hvilken størrelsesorden og med hvilken virkning der anvendes midler i denne sektor, og at disse oplysninger omgående skal meddeles de demokratisk legitimerede institutioner på europæisk niveau,
- AX. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sine beslutninger af 24. maj 1996¹ og 29. maj 2000 om forbedring af landbrugsstatistikkerne enstemmigt gik ind for, at oplysninger om betalingerne under EUGFL (Garantisektionen) anvendes statistiske formål, at Europa-Parlamentets henstillinger ikke er blevet fulgt, at Kommissionen burde have forelagt en gennemførlighedsundersøgelse inden den 31. december 2001, men ikke har gjort det; og at sådanne oplysninger ville have været særdeles nyttige for udarbejdelsen af Agenda 2000, forordningen om forenkling af den direkte støtte, midtvejsrevisionen eller udvidelsesforhandlingerne,
- AY. der henviser til, at interventionslagrene af korn er historiske lave, at korneksporten sker næsten uden restitutioner, at interventionsprisen med sin nuværende værdi ikke styrer markedet, men udløser et sikkerhedsnet, som næsten ikke bruges, at markedet for rug kræver en vis reguleringsindsats, at supplementet for hård hvede bør opretholdes, og at underskuddet på vegetabiliske proteiner har nået et punkt, hvor det udgør et strategisk problem, som der bør rettes op på,
- AZ. der henviser til, at de mulige virkninger af "alt undtagen våben"-initiativet gør det utilrådeligt at overveje at afskaffe reguleringsredskaberne eller at skære i producentstøtten inden for den fælles markedsordning for ris,
- BA. der henviser til, at en deregulering af mælkesektoren i perspektivet af den forestående udvidelse kan skabe alvorlige sociale og økonomiske problemer, både i de nuværende medlemsstater og i kandidatlandene, og at det bør undgås, at reformerne af de fælles markedsordninger skaber problemer, som begrænsningerne i den fælles landbrugspolitik anden søjle ikke gør det muligt at løse,
- BB. der henviser til, at Europa-Parlamentet for visse sektorer, der ikke er omfattet af Agenda 2000 såsom frugt og grøntsager, olivenolie og tørret frugt, har fremsat henstillinger, som Kommissionen ikke har taget hensyn til i sine rapporter og forslag, at det må undgås, at visse problemer bliver kroniske, og at der bør tages fat på de reformer, som Europa-Parlamentet gentagne gange har anbefalet,
- BC. der henviser til, at princippet om økonomisk og social samhørighed bør indgå i alle EU's politikker, og at det er nødvendigt at fjerne det samhørighedsunderskud, som den fælles landbrugspolitik og navnlig markedsforanstaltningerne lider under,
- BD. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik gradvis bør tilpasses til den nye multifunktionelle og bæredygtige landbrugsmodel, uden at der derved sættes spørgsmålstegn ved de oprindelige principper for den,
- BE. der henviser til, at det af de ovenfor omtalte årsager er helt nødvendigt at fremsætte en

¹ EFT C 166 af 10.6.1996, s. 268.

- række forslag om tilpasning og forbedring af de vigtigste fælles markedsordninger,
- BF. der henviser til, at de justeringer, der foretages i forbindelse med midtvejsreformen, bør:
- være i overensstemmelse med de finansielle forpligtelser, EU indgik på topmødet i Berlin,
 - i væsentligt omfang foregribe perspektiverne for perioden efter Agenda 2000,
- BG. der henviser til, at de unge landmænd har en vigtig rolle at spille i fremtidens landbrug, og at al debat om den fælles landbrugspolitik fremtid er meningsløs uden dem,
- BH. der henviser til, at antallet af unge landmænd faktisk stadigvæk falder, som det fremgår af arbejdsdokumentet "Fremtiden for Unge Landmænd i Den Europæiske Union", der er udarbejdet af Parlamentets Generaldirektorat for Forskning,
- BI. der henviser til, at med en obligatorisk samfinansiering af den fælles landbrugspolitik vil der blive flere ressourcer til nye foranstaltninger med et stort kvalitativt indhold, som kan imødekomme krav fra forbrugerne og virksomhederne om forbedret fødevarer sikkerhed,
1. mener ikke, at der er grund til at gennemføre en generel reform af principperne og instrumenterne i Agenda 2000 i forbindelse med midtvejsrevisionen, men at erfaringen tilråder at foretage visse justeringer bl.a. af de fælles markedsordninger, der ikke er nævnt i Agenda 2000;
 2. er imod enhver ændring, der kan forringe den fælles landbrugspolitik mål og principper, eller som gør anvendelsen af dem i alle medlemsstaterne mindre ensartet;
 3. anser det imidlertid for ønskværdigt med en reform af den fælles landbrugspolitik for at tage højde for ustabiliteten på visse markeder, finansieringen af udvidelsen, WTO-forhandlingerne og behovet for markedsstyring samt bæredygtige produktionsformer;
 4. mener, at den fælles landbrugspolitik bør udgøre fundamentet i en multifunktionel og bæredygtig europæisk landbrugsmodel for alle EU's regioner, og at en renationalisering af den fælles landbrugspolitik samtidig bør undgås;
 5. mener, at budgetdisciplinen i den seneste tid har været anvendt for strikt, og at landbrugsudgifterne ligger væsentligt under de grænser, der blev fastsat i Berlin;
 6. mener, at ændringer i de hypoteser, som Det Europæiske Råd i Berlin lagde sig fast på (f.eks. forøgelsen af antallet af nye medlemsstater), bør give anledning til passende justeringer af budgetbegrænsningerne, jf. den interinstitutionelle aftale fra 1999;
 7. kræver, at princippet om fællesskabspræference fastholdes og fornys af hensyn til de nye krav, samfundet stiller om større fødevarer sikkerhed, sporbarhed i fødevarekæden og økonomisk og social bæredygtighed;
 8. kræver, at den fælles landbrugspolitik tager hensyn til såvel forbrugernes betænkeligheder vedrørende kvalitet og fødevarer sikkerhed som til miljøkrav;

9. kræver, at alle de forholdsregler, der bidrager til at forbedre fødevarsikkerheden, og som omfatter hygiejnebestemmelser, sporbarhed og forsigtighed, anvendes med samme konsekvens over for indførsel fra tredjelande;
10. ønsker, at den fælles markedsordning for bananer underkastes særlig opmærksomhed, da den er af afgørende betydning for den økonomiske og sociale balance i flere af EU's regioner;
11. kræver en afbalanceret reform af tilskudsordningen, der bør holdes adskilt fra produktionen;
12. foreslår, at der inden for rammerne af midtvejsrevisionen af Agenda 2000 vedtages en obligatorisk justering af støtten under den fælles landbrugspolitik første søjle;
13. mener, at miljøbeskyttelsespolitikken kun kan fastlægges i sammenhæng med landdistrikternes udvikling, og at det bør overvejes at stramme miljøkravene til den direkte støtte, der hører ind under markedsstyringen;
14. foreslår, at princippet om miljøkrav, som allerede er indarbejdet i visse bestemmelser under den fælles landbrugspolitik, udvides mere systematisk til samtlige produktionsområder, eftersom alle virksomhedsområder bør tage del i beskyttelsen og forbedringen af miljøet;
15. mener, at man må overveje en justering af sanktionerne i forbindelse med anvendelse af budgetstabilisatorerne i de forskellige fælles markedsordninger med henblik på at bevare familielandbruget som et karakteristisk element i den europæiske landbrugsmodel;
16. konstaterer, at de nationale bevillingsrammer, der er tildelt medlemsstaterne, er et nyt instrument i den fælles landbrugspolitik, som findes inden for visse fælles markedsordninger, men som ikke bør udvides til alle fælles markedsordninger;
17. slutter op om anvendelsen af nationale bevillingsrammer inden for oksekødssektoren, men påpeger, at dette instrument ikke må ødelægge balancen mellem medlemsstaterne;
18. mener, at ordningen med nationale bevillingsrammer kun bør anvendes i sektorer, hvor produktionsstrukturene er meget forskellige mellem medlemsstaterne imellem, og at den derfor ikke bør anvendes generelt;
19. ønsker en bedre udnyttelse af det instrument, der udgøres af bevillingsrammer, der er tildelt medlemsstaterne, i forbindelse med revisionen af en række fælles markedsordninger;
20. kræver, at der oprettes en årlig fleksibilitetsreserve, således at der i krisetilfælde kan træffes omgående foranstaltninger;
21. opfordrer Kommissionen til under drøftelsen af den kommende reform af den fælles landbrugspolitik at undersøge virkningerne af en passende sammenkædning mellem direkte betalinger og resultater på det multifunktionelle område;

22. efterlyser en politik til støtte for producentsammenslutninger enten i form af en ny horisontal forordning eller ved, at disse aktører eksplicit integreres i de enkelte fælles markedsordninger;
23. anmoder med henblik på at bremse den fortsatte nedgang i antallet af unge, der vælger landbrugserhvervet, om, at de etableringsforanstaltninger, der allerede findes, gøres obligatoriske, og om, at de enkelte fælles markedsordninger kommer til at omfatte bestemmelser af horisontal karakter, der skal fremme unge landmænds etablering;
24. opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på de unge landmænd i alle sine forslag, jf. anmodningen i Parlamentets betænkning om situationen og fremtidsperspektiverne for unge landmænd i Den Europæiske Union¹, der blev gentaget i Europa-Parlamentets, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets fælles erklæring af 6. december 2001;
25. mener, at medlemsstaterne i højere grad obligatorisk bør indgå i samfinansiering af støtteforanstaltningerne under den fælles landbrugspolitik - også på andre områder end udvikling af landdistrikterne;
26. erindrer om, at europæisk landbrug ikke kun bør dreje sig om produktion, men at det også har en rolle at spille i samfundet som helhed, mener derfor, at en bedre sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og de øvrige fællesskabspolitikker er en nødvendighed for at styrke EU's regionale samhørighed, og mener, at der fuldt ud bør tages højde for de sociale, miljømæssige og regionale aspekter i de kommende reformer af de fælles markedsordninger;
27. kræver, at en del af de midler, der bevilges til støtte af markederne, overføres til udvikling af landdistrikterne for at støtte en udvikling i multifunktionel retning af det europæiske landbrug, i hvilken forbindelse de europæiske landbrugere bør holdes skadesløse; mener desuden, at EU's landbrugere bør sikres lange juridiske frister til gennemførelsen af de nødvendige investeringer i en kvantitativ og kvalitativ produktionsforbedring;
28. beklager, at den fælles landbrugspolitik, selv om reformen har bevirket, at støtten i højere grad gives som direkte støtte, stadig væsentligst begunstiger de store bedrifter, mens de små og mellemstore bedrifter forfordeles, selv om de spiller en central rolle ikke blot i den samfundsøkonomiske struktur i visse regioner, men også for den fysiske planlægning generelt i Europa;
29. forlanger, at EU's eksterne beskyttelse af landbrugsprodukter gøres afhængig af opfyldelse af sociale og miljømæssige betingelser, der skal forhandles med handelspartnerne, og at kriterierne skal være i overensstemmelse med internationalt bindende konventioner om sociale standarder, forvaltning af naturressourcer og fødevarerikkerhed (ILO, CBD, UNDP, FAO);
30. kræver, at der indføres en arealbunden basispræmie, således at visse frugtproduktioner privilegeres mindre, og græsningsarealer og foderafgrøder tildeles mere støtte;

¹ EFT C 232 af 17.8.2001, s. 7.

31. kræver, at EU gør en betydelig indsats for at formindske afhængigheden af eksterne forsyninger med vegetabiliske proteiner og i den forbindelse indfører en miljøorienteret foranstaltning, som indebærer kompensation til producenter, der indfører proteinrige olieholdige afgrøder som hovedafgrøde i forbindelse med vekseldrift, efter at der i de seneste år har været en tendens til monokultur, en dyrkningsform, der er uheldig for strukturen, det biologiske liv, jordbundsforholdene og bekæmpelsen af parasitter og plantesygdomme;
32. bekræfter, at det er nødvendigt at genindføre forskellen i hektarstøtten til olieholdige produkter (raps, solsikke og soja), bl.a. for at tage hensyn til den øgede efterspørgsel efter vegetabiliske proteiner som følge af forbudet mod benmel;
33. skønner, at der ikke er grundlag for en yderligere nedsættelse af interventionsprisen for korn, da interventionslagrene af korn er historisk lave, og at interventionsprisen med sin nuværende værdi ikke er retningsgivende for markedet, men udløser et sikkerhedsnet, som næsten ikke bruges;
34. anmoder om, at støtten til hård hvede og andre produkter, hvis marked er blevet ramt af ustabilitet, evalueres og om nødvendigt justeres for at undgå, at rentabiliteten af disse produktioner forringes alvorligt i de områder, hvor de traditionelt dyrkes, idet dette dog ikke må føre til, at disse produktioner udbredes til nye områder;
35. anmoder om revision af de kornudbytter, der anvendes til at beregne støtten, idet de ofte er så urealistiske, at det er nødvendigt at foretage en teknisk tilpasning af de gennemsnitlige nationale udbytter;
36. ønsker, at der indføres en særlig støtte for arealer, der anvendes til nonfoodafgrøder, som adskiller sig fra den hidtidige støttemulighed for braklagte arealer;
37. anerkender, at det er nødvendigt særligt at fremme arealtilpasset husdyrhold, f.eks. ved at indføre en græsningspræmie, der gøres betinget af, at der gives afkald på præmien for ensilagemajs, at reformere præmieordningen for husdyrbrug og at lade besparelserne herfra primært komme ekstensivt landbrug og udvikling af landdistrikterne til gode ;
38. kræver, at der indføres en græshektarstøtte for at sikre de produktionssektorerers fremtid, som kan gavne naturlig ernæring, miljøet, landdistrikterne og en kvalitetsbetonet produktion;
39. anser det for nødvendigt at foretage ændringer i den fælles markedsordning for oksekød, således at støtteordningen tager behørigt hensyn til særlige nationale forhold;
40. henstiller, at der inden for mælkesektoren ikke træffes forhastede beslutninger, og at alle muligheder for en reform af den fælles ordning for mejeriprodukter studeres grundigt, inden der foreslås nogen afgørelse om grundlæggende ændringer;
41. mener, at virkningerne af "alt undtagen våben"-initiativet bør undersøges nøje, inden der fremsættes forslag til en reform af de fælles markedsordninger, navnlig for sukker og ris;

42. erindrer i forbindelse med frugt og grøntsager om sine beslutninger af 26. oktober 2000¹ og 5. juli 2001; understreger navnlig, at i betragtning af, at der er tale om en fælles markedsordning, der er baseret på producentorganisationer, er sammenslutningsniveauet foruroligende lavt, hvilket bringer den fælles markedsordnings effektivitet i fare, og at der omgående bør rettes op på dette problem;
43. mener, at det inden for frugt- og grøntsagssektoren bliver nødvendigt at gribe ind over for visse produkter i bestemte konjunkturfaser, og anmoder især om en forenkling af procedurene vedrørende kontrol og forvaltning af støtten til forarbejdet frugt og grøntsager samt ikke mindst om, at der indføres yderligere incitamentter til deltagelse i producentorganisationer;
44. opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag om oprettelse af en permanent støtteordning for nødder;
45. bemærker, at den fælles markedsordning for olivenolie er blevet forlænget, indtil der foreligger et pålideligt statistisk grundlag, og at det derfor er for tidligt at tage hul på debatten om den næste reform; erindrer imidlertid om, at der efter den sidste reform opstod et problem med de små producenter, og at der ikke blev fundet en løsning for olivenlunde med lavt udbytte, samt at støtten til landbrugsmiljøvenlige foranstaltninger ikke er blevet anvendt på disse områder;
46. ønsker for så vidt angår den fælles markedsordning for olivenolie, at beskyttelsen af oprindelsesbegrebet styrkes, og at det i forordning nr. 2152/2001 fastsatte princip med hensyn til angivelse af olivenfrugternes og olivenoliens oprindelse på etiketten gøres obligatorisk, hvis der er tale om forskellig oprindelse, hvorved det definitivt vil blive forbudt at blande olivenolie med andre olier af vegetabilsk oprindelse;
47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer.

¹ EFT C 197 af 12.7.2001, s. 217.